

РЕШЕНИЕ

№ 468

Гр. Перник, 03.06.2014 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в публично съдебно заседание проведено на втори юни през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

Административен съдия: Ивайло Иванов

при съдебния – секретар В.Х., като разгледа докладваното от съдия Иванов административно дело № 377/2014 година по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Г.В.П. и Ф.Г.П. *** против решението по протокол № 1 от 11.02.2013 година, в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 2504 на Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет, с което отказано финансиране за предоставяне на възстановителна помощ по реда на чл. 29, ал. 3 от Правилника за организацията и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /ПОДМКВПМС/ в редакцията към 24.04.2012 година, във връзка с последици от природното бедствие станало на 22.05.2012 година. Жалбоподателят оспорва административния акт, като твърди, че е незаконосъобразен, поради наличието на основанията по чл. 146 от АПК. Моли съда да отмени отказа и отпусне възстановителна помощ в размер на определената експертна оценка.

Ответникът по жалбата Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Надя Янакиева моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна, тъй като определената възстановителна помощ е за текущ ремонт по смисъла на чл. 29, ал. 3 от ПОДМКВПМС.

Административен съд Перник, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лица с активна процесуална легитимация в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

С молба от 30.05.2012 година жалбоподателя Г.В.П. *** да сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището, като към молбата са приложени изискуемите по реда на чл. 28, ал. 1, т. 1 – т. 3 от ПОДМКВПМС документи.

В изпълнение на правомощията си по чл. 44, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/ и чл. 65, ал. 2, т. 3 от Закона за защита при бедствия /ЗЗБ/, кмета на община Перник е издал заповед № 821 от 22.05.2012 година, с която е обявил бедствено положение на територията на Община Перник, както и е въвел в изпълнение общински план за защита при бедствия.

Със Заповед № 836 от 27.05.2012 година кмета на община Перник на основание чл. 65, ал. 2, т. 9 от ЗЗБ и чл. 27, ал. 2, и ал. 3 от ПОДМКВПМС е назначил комисия, която да извършат оглед и да изготви протокол за оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица.

Видно от приложения протокол № 31 от 05.06.2012 година, с който е определена оценка и конструктивно становище изготвени от лицензирани оценители се установява, че нанесените вреди са в размер на 865.00 лева /два броя компрометирани комини, 50 броя счупени керемиди и компрометиран надзид/, както и че сградата няма конструктивни изменения и е годна за обитаване. Така определената оценка изготвена в административното производство не е оспорена от настоящия жалбоподател.

С решението по протокол № 1 от 11.02.2013 година, в частта му по т. 5, приложение № 2, т. т. 2504, МКВП при МС е отказала да предостави на жалбоподателя възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.05.2012 година, поради несъответствие с изискванията на Правилника за организацията и дейността на МКВП при МС, а именно налице е текущ ремонт по смисъла на чл. 29, ал. 3 от ПОДМКВПМС, като към него са приложени мотиви за направения отказ.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на Административен съд Перник като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК достигна до следните правни изводи:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

При извършената проверка за издаване на индивидуалния административен акт – отказ за предоставяне на възстановителна помощ за текущ ремонт са спазени административнопроизводствените правила, като отказа е издаден от компетентен орган – МКВП при МС, действащ в състав посочен от закона и в рамките на предоставените му правомощия.

Постановеният отказ е в писмена форма, по повод подадено искане при обявено бедствено положение, като искането е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от кмета на общината.

Законът за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява и чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадали лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане МКВП при МС, взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

За да постанови отказа за предоставяне на възстановителна помощ административния орган е приел, че в случая са налице настъпили вреди, които по своето естество могат да бъдат преодоленни чрез извършването на текущ ремонт по смисъла на чл. 29, ал. 3 от ПОДМКВПМС в редакцията към 24.04.2012 година. Следователно административния орган в изпълнение на своите правомощия е поставен в невъзможността да обезщети /поправи/ жалбоподателите - пострадали лица от природното бедствие за вредите, които се приемат за текущ ремонт. Преценени в своята съвкупност и поотделно посочените по-горе доказателства мотивират настоящия съдебен състав да приеме, че жилището, за което е поискана помощта се нуждае от частичен ремонт, при който не се извършва намеса по носещата конструкция и нейните основни елементи, поради което жилището по смисъла на § 1 от ДЗ на правилника отговаря на законоопределеното понятие „минимално необходими битови условия“, както и живота и здравето на обитателите не е застрашен.

Съгласно чл. 29, ал. 3 от Правилник за организацията и дейността на Междуправителната комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет, приет на основание чл. 54, ал. 6 от Закона за защита при бедствия, възстановителна помощ не се предоставя за извършване на текущ ремонт по смисъла на т. 43 от § 5 от допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията /ЗУТ/. Текущият ремонт е дефиниран като дейности за подобряването и поддържането в изправност на сградите, постройките, съоръженията и инсталациите, както и вътрешни преустройства, при които не се: а) засяга конструкцията на сградата; б) извършват дейности като премахване, преместване на съществуващи

зидове и направа на отвори в тях, когато засягат конструкцията на сградата; в) променя предназначението на помещенията и натоварванията в тях.

Преценката на установените фактически обстоятелства относно вида на уврежданията и необходимите строително-монтажни работи за възстановяване на жилищната сграда водят до извод за наличие на регламентираната от чл. 29, ал. 3 от правилника хипотеза на текущ ремонт по смисъла на т. 43 от § 5 от ДР на ЗУТ, в която не се предоставя възстановителна помощ. Жилищна сграда не представлява опасност за здравето и живота на живеещите в нея, от което следва, че исканата помощ не ще репарира вреди в размер, осигуряващ минимално необходимите битови условия съгласно материалноправното условие за отпускане на помощта по смисъла на чл. 29, ал. 2 от правилника. В посочения смисъл е константната съдебна практика на Върховния административен съд, обективирана в решение № 4523 от 02.04.2014 година, постановено по административно дело № 16420/2013 година.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на процесуалния и материалния закон и в съответствие с целта на закона, поради което е законосъобразен.

С оглед на гореизложеното и при извършената проверка по реда на чл. 168 от АПК, настоящия съдебен състав приема, че не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК, с оглед, на което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК настоящия съдебен състав при Административен съд Перник

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г.В.П. и Ф.Г.П. *** против решението по протокол № 1 от 11.02.2013 година, в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 2504 на Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет, с което отказано финансиране за предоставяне на възстановителна помощ по реда на чл. 29, ал. 3 от Правилника за организацията и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Административен съдия: /п/